

VAN DER GRAAFF

Síðstu sýningarnar av Van Der Graaff Síðstu sýningarnar av interaktiva opera sjónleikinum við Van der Graaff verða um vikuskiftið. Van der Graaff er ein operaleikbólkur við teimum fyra: Jensinu Olsen, Herfinni Árnaþjall, Kim Hansen og Jákup Veyhe. Framførslan er ein blandingur av sangum, tónleiki, komikki og improvisatión har operasangur leiðir okkum ígjøgnum søgugongdina. Leikurin verður sýndur leygardagin klokkan 10 og 14 og sunnudagin klokkan 13 og 15. Sí meira á reinsariid.fo

KLUMMAN

Barbara Holm

Gávugóðs verður latið fríggjadagin

Á almennari samkomu á Reinsarínum fríggjadagin 5. februar kl. 17 verður gávugóðs úr Grunni Thorvalds Poulsen av Steinum latið. Tað er Tórshavnar Musikkskúli, ið ger tilmæli til Grunnin um, hvussu gávugóðsið skal býttast, og skúlin skipar eisini fyri hátíðarhaldinum.

Ein partur av stuðlinum verður latið einum nýskrivað verki, ið vísir á ymiskleikan, sum er í tónleikaundirvísing. Síðani verður heiðursgáva latin ungum tónleikara, sum vísir heilt serligar gávur.

Niels og Eilin tulka sálmar hjá Mikkjali á Ryggi

Klingran í Norðurlandahúsinum verður sunnudagin karmur um eina konsert við Niels Midjord og Eilin Hansen, har tey bæði fara at tulka sálmarøðina "Faðir vár hjá Mikkjali á Ryggi. Sálmarøðin fevnir um sálmar nr. 394-404 í sálmaðókinum. Konsertin verður sunnudagin klokkan 16.

Verðin verðin

Á síðuni her sært tú eina kanning, sum spyr.fo hevur gjørt fyri Vikuskiftis Sosialin. Ein kanning, sum hóast vit eru vitandi um tað, onkursvegna skelkar. Brúkar ein av fimm veruliga skermar meira enn 8 tímar um dagin?

Okey, kanska eru tað tey, sum arbeiða við skermum, og vit eru ivaleyst mong, sum gera tað. Eg geri tað, til dømis.

Og tá eg komi heim, ja so eru nakrir skíggjar rundan um meg eisini. Nú eg hugsu um, so hyggi eg kanska í skermar allan dagin – uttan tá eg sovi.

Tá eg sovi er nærmasti skermurin mín telefon, sum jú er vekjarin.

So í veruleikanum eri eg bundin at skermum alt samdøgrið. Uttan kanska nakrar smáløtur her og har.

Uha.. Verðin, verðin.

Men tað vísir seg, at eg eri ikki tann einasta. Spyr.fo vátta tað vit mangan hava staðfest áður – at øll eru vit bundin at skermunum, at tøkni, at undirhaldinum í fyrkantunum, sum vit umgirja okkum við.

At hugleiða um, hvussu líta meining tað í veruleikanum gevur, tími eg ikki, tí tað vita vit øll. Tað er eitt sindur sum at siga við roykjarar, at tað er skaðiligt at roykja. Ja, tað vita vit.

Herfyri var tó enn ein kanning í umfar á Facebook, sum segði, at tú mást ikki hava tina snildfon í buksilummanum ella í brósthaldaranum, tí tú fært krabbamein av tí. Also kvinnur fáa telefonforma bróstrabba, um telefonin javnan býr í brósthaldaranum.

Ein dagin hugdi eg aftur eftir MadMen – sendirøð í 50'unum – har tey roykja inni. Tey ikki bara roykja inni, tey pumpa eina sigarett fyri og aðra eftir, alt meðan børn sita í sama rúmi, ella makin sveygur undir liðini. Í dag er tað óhugsandi.

Kanska verða skermarnir óhugsandi einaferð í framtíðini. Kanska fara vit at hyggja aftur á 2016 og flenna, tí vit vóru so býtt at hava skermar frammanfyri okkum alt samdøgrið.

Tað hevði í hvussu so er verið gott fyri bróstini, sigur skermurin, tá ið eg trýsti á tiltikna bláa f'ið í mínum yndisbredda. No more telefonformaðan bróstrabba í framtíðini, tá vit eru klókari enn í dag.

Verðin, verðin.